

Jedno(ta) – původní?

Schelling měl některá správná filosofická tušení, která však potom zpracoval nesprávným způsobem. Tak kupř. měl (po mém soudu) správně za to, že nelze ve světě (v „objektivitě“) hledat původ jednoty, po které touží a o kterou usiluje filosof, budující „systém lidského vědění“ (odhlížím od některých zřejmých aspektů, totiž že objektivita musí být „kladena“ subjektem); pro mne je jednota uskutečňována teprve organizováním plurality, takže v jisté reinterpretaci (pro Schellinga ovšem misinterpretaci) nepředpokládám na počátku žádnou (velkou) jednotu, nýbrž naopak velikou, ba obrovskou multiplicitu, ale nikoli chaos (na rozdíl od Schellinga. Ovšem tato multiplicita je v pohybu, a to v aktivním pohybu. I tato aktivita je ovšem multiplicitní, pluralitní, nicméně je neodlučně spjata s pohybem (změnou) jakožto uskutečňováním (ergo nejen jako s uskutečněním), tedy s událostností. A to nutně znamená, že jednota je uskutečňována v podobě událostí (pravých událostí; o nepravých událostech, jejichž relativní – vždy částečná – sjednocenost je nezbytně uskutečňována a akceptována jinými subjekty/událostmi, a to odjinud, tedy zvnějšku, musíme pojednat jinde) a přímo jejich prostřednictvím, jakoby přesahem jejich vnitřní sjednocenosti do jejich „okolí“. Sjednocenost událostí vyšších úrovní je proto nutně prostředkována (nikoli přímo vytvářena, uskutečňována) sjednoceností událostí nižších úrovní, jichž ona událost vyšší úrovně použila k vlastní realizaci sebe jako události/subjektu. Nicméně „základ“ a „zdroj“ pro každé sjednocování nemůže být odvozován z něčeho již uskutečněného; jinak řečeno, událost, sama sjednocená jakožto subjekt, může aktivně sjednocovat nějakou původní mnohost (ať „vnitřní“, ať – v případě nepravých událostí – pouze vnější a tedy částečně již na nižší úrovni před-sjednocenou pouze a výhradně z nepředmětného zdroje, v němž je vposledu sama zakotvena a odkud čerpá zdroje své aktivity.

(Písek, 121222-3.)